

[Glistrup]

gavn for Danmark. Jeg har truffet ham i mange situationer, hvor han har skadet danske fiskeriinteresser, danske u-landsinteresser osv., men aldrig, hvor han har gavnet. Hr. Nyborg er, hvor arbejdet udføres, ikke hvor fjernsynskameraerne opholder sig.

Så kan jeg da erklære mig enig med hr. K. B. Andersen i noget, nemlig når han siger, at vi skal væk fra navn- og grundløse sigtelser. Da jeg jo ganske klart satte adresse på mine sigtelser, opfattede jeg dette som en reprimande til hr. K. B. Andersens partifælle hr. Erik Holst, og denne var fortjent. Det kan jeg altså være enig med hr. K. B. Andersen i, men når hr. K. B. Andersen siger, at dommen skal fældes på rette tid og rette sted, burde han have tilføjet: og rette tid og rette sted er den 7. juni 1979 i valglokalerne.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Når hr. K. B. Andersen siger, at efter hr. Ib Nørlund skulle der ikke være noget bidrag til Folkebevægelsens repræsentanter, vil jeg gerne præcisere det derhen, at efter hr. Ib Nørlund skulle der ikke være noget Europa-Parlament.

Men til udenrigsministeren, der siger, at man ikke kan tage stilling til et forslag, man ikke har set: jeg må igen gøre opmærksom på, at indtil dette øjeblik har regeringen hævet det synspunkt, at de lønninger, man vedtog her, skulle være gyldige i valgperioden, og da er det, jeg nu må spørge: fastholder man det synspunkt, et synspunkt, som findes i fremsættelsestalen vedrørende dette lovforslag? Hvis man ikke fastholder det, hvorfor har man så ændret det?

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg er ked af, at jeg bliver nødt til at gentage det, så også hr. Ib Nørlund forstår det. Det har været regeringens forudsætning, ligesom det har været de øvrige landes forudsætning, at denne ordning skulle gælde i den kommende valgperiode. Så har jeg prøvet at forklare hr. Ib Nørlund, at Parlamentet fungerer på den måde, at det må drøfte, hvad det vil. Sådan er det med det europæiske Parlament. Det må drøfte, hvad det vil. Det må også komme med de forslag, det vil, til Ministerrådet, og så kan Ministerrådet se på disse forslag. Det nye Parlament må godt

komme med forslag til en anden aflønningsordning, og det må også godt komme med forslag til en aflønningsordning for efterfølgende valgperioder. Jeg siger bare, at så er det Ministerrådet, der træffer beslutningen, og så vil Ministerrådet drøfte det. Men det er regeringens forudsætning, at denne ordning skal gælde, og det er de fleste af de øvrige landes forudsætning. Længere kan vi ikke komme, hr. Ib Nørlund. Vi ved slet ikke, om Parlamentet vil drøfte en ny ordning. Jeg synes, diskussionen er fuldkommen absurd.

Første næstformand (Erlendsson):

Hr. Ib Nørlund for en kort bemærkning, og så må det vist være slut.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

For det første står der i bemærkningerne til lovforslaget, at Europa-Parlamentet vil drøfte en Fællesskabsordning, men problemet er jo Ministerrådets, som ministeren selv siger. Der sidder han selv. Der kan han sige: nej, vi har lovet, at denne ordning skal gælde for den første valgperiode. Vi siger nej til alt andet, der griber ind i det, indtil de 5 år er gået. Hvis man ikke vil sige det, kan det kun skyldes, at man har andre hensyn at tage end dem, som blev lagt frem ved første behandling her.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal i stilfærdige og beherskede vendinger oplyse, at retsforbundet ikke har ønsket EF-medlemskabet. Vi har ikke ønsket de direkte valg, og vi er af den opfattelse, at man kun skal have løn i forhold til det arbejde, man udfører. Ud fra disse synspunkter ønsker vi at stemme for samtlige de stillede ændringsforslag.

Da det nu ser ud til, at samtlige ændringsforslag bliver nedstemt, skal jeg benytte lejligheden til at oplyse, at retsforbundet inden tredje behandling af dette lovforslag vil stille ændringsforslag om, at man kun skal have løn i forhold til det arbejde, man rent faktisk udfører i EF-Parlamentet, hvis man samtidig er medlem af folketinget, og det skal forstås på den måde, at vi får en ordning nogenlunde svarende til den ordning, som gælder for offentligt ansatte, at man højst kan oppebære halv løn, men i øvrigt derefter under hensyn-